

Драган Хамовић

ОЧИ

*На вестѝ о смртии последњеѝ штио је преживео
немачку одмазду у Краљеву 1941.*

А могло је за трен ока
Све да се скоси, пребрише
Без непотребних сведока
(И једини је превише)

Снимак очни – за све очи
(Згасле хиљаде – сам буди)
Три-четврт века сведочи
Прецизно дејство надљуди

Очи се старцу склопише
(Проста појава наравна)
Нек надлежан их допише
И све коначно заравна

БЕЗ СВЕДОКА

Кратки напис из *Новосѝи* од 4. јула 2014. о смрти 89-годишњег Јована Аранђеловића, доскорашњег краљевачког содације, претеклог испред немачких митраљеза на лагерском стратишту октобра 1941. начас је пренула писца ових редова.

Већ по сугестији наслова вести с потписом Д. С. („Последњи сведок одмазде нациста”) помислих: овим ће одласком сведочанства о једном од знатнијих, у непрегледу масовних злочина над нашим намученим народом – бити из друге руке. Папирната. Подложнија подмуслим прерадама, претумачењима и јачем потискивању.

Папирима се одавно концепцијски не верује, ако у папире ико и загледне. Историја је, по упућенима, конструкција, скоро фикција. Нико више неће моћи да каже: *Био сам тамо. Видео сам својим очима.*

Дуге седамдесет и три године проноси Јово содација свој редак, документарни очни снимак. Не могући да снимак истисне, олакша терет памћења. Некима страشان, за неке непријатан.

Без сведока је битно другачије.